"நாவஶயிஷ்யந்தி" (நார்ச்சயிஷ்யந்தி) என்கிற காலத்திலும் இருள்தருமாஞாலத்திலும் இருளை யோட்டி அருளார் திருச்சக்கரமாய், திருக்கையைத் தான் பிரியாதாற்போலே திருவடிகளை தான் பிரியாதபடியான ருசிஜநகமான திருவாழி. அவன்கையிலேநின்றே, இவன்காலிலே விழும்படி பண்ணுமவனிறே. (௫)

ஆறாம்பாட்டு.

காலசக்கரத்தோடு வெண்சங்கம்கையேந்தினாய்
ஞாலமுற்றும்உண்டுமிழ்ந்த நாராயணனே என்றென்று
ஓலமிட்டுநானழைத்தால் ஒன்றும்வாராயாகிலும்
கோலமாம்என்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழலே.

ஆ.—(காலசக்கரத்தொடு.) - ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாயிருந்த உன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாதபடி என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினா யென்கிறார். ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸநஸ்வபாவமான ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதோபேதனாய், காருண்யஸௌஹார்த்த ஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாயிருந்த நீ இப்படி என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷியாதொழிந்தாலும் உன்னுடைய பதத்தையே எனக்கு ஸர்வபோக்யமாம்படி என்னைப் பண்ணியருளினாய் என்னவுமாம்.

ஓ—*ஆறாம்பாட்டில், இப்படி ப்ரணயியாயிருந்துள்ள நீ என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்திலே [illegible]யாகிலும் உன்னுடைய பதத்தையே எனக்குத் தாரகாதிகளெல்லாம் என்கிறார். தம்முடைய ப்ரணயித்வம் பேசுவானென்? என்னில்,—எம்பெருமானுடைய ப்ரணயித்வாதிஶயம் தம்மையும் ப்ரணயியாம்படி பண்ணிற்றென்னும் கணக்காலே.

[காலசக்கரம் என்று தொடங்கி] - ப்ரதிபக்ஷநிரஸநமே ஸ்வபாவமான திருவாழியோடே திருநிறத்துக்குப் பகைத்தொடையான வெண்மையையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை அழகிய திருக்கையிலே ஏந்தியருளினவனே யென்று அழகைச் சொல்லியும் ஸ்வபோஷமான ஜகத்தையெல்லாம் உண்பது உமிழ்வதாய் அவற்றுக்குத் தத்தத்காலோசிதமான ரக்ஷைகளைப் பண்ணாநின்றுகொண்டு அவற்றின்பக்கலிலே மிகவும்வத்ஸலனானவனே யென்று நான் கூப்பிட்டு அழைத்தக்கால் வருகைக்கு ப்ரஸங்கமில்லையேயாகிலும். [கோலம் என்று தொடங்கி] - உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகள் எனக்குப் போக்யமாம்.

'பசலே' இத்யாதி. த்விதீயார்த்தத்துக்குமாவும் - 'நார்ச்சயிஷ்யந்தி' இத்யாதி. "[illegible] நாவஶயிஷ்யந்தி[illegible]" இதி [illegible] [illegible] 'யணையைப்போக்குமென்றது - தேசதோஷத்தைப் போக்குமதுக்கும் உபலக்ஷணம்; 'இருள் தருமாஞாலத்திலும்' என்கையாலே. அருளார்திருச்சக்கரம் - அருள்மிக்க திருவாழி. திருவிருத்தம் முப்பத்து மூன்றாம்பாட்டு. "தநு, பஶ" என்றோ இவன் ருசிஜநகனுவது? என்ன, அவன் திருக்கையிலே நிற்கிற அழகாலே யென்கிறார் - 'அவன்கையிலே' இத்யாதி. காலசக்கரத்தான் - எம்பிரானெம்மான் - கண்ணனுக்கு எனதுயிர் — கண்ணி, கனகச்சோதிதொடங்கி - பல்கலன்களும் - காதல், ஏதுமொன்றுமன்றே, மன்னி தொடங்கி, கீர்த்தியுமன்றே இத்யர்வயஃ. (௬)

௬-பா. காலசக்கரத்தொடு—வ்யாக்யாநங்கள்.

ப.—அநந்தரம், ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநபரிகரத்தையுடைய ரக்ஷகனான நீ என் அபேக்ஷாநுரூபமாக முகங்காட்டிற்றிலையேயாகிலும், உன் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமே இத்தலையில் ஸத்தைக்கு அதிசயகரமென்று, ப்ரணயியான அவன்பக்கல் தமக்கு உண்டான ப்ரணயித்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

காலன் - (விரோதிகளையழிக்கைக்குக்) காலனாம்படியான ஸ்வபாவத்தையுடைய, சக்கரத்தொடு - திருவாழியோடே, வெள் சங்கு - (பரபாகரஸாவஹமான) வெளுப்பையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை, அம் - (அவற்றுக்குசோபாவஹமான) அழகிய, கை - திருக்கையிலே, ஏந்தினாய் - ஏந்தினவனாய், (இப்படி ரக்ஷணபரிகரவானாயிருக்கச்செய்தே), ஞாலம் - (ரக்ஷ்யமான) ஜகத்துக்கு (ஆபத்து வந்தால் அந்தப்ரளயாபத்தில் அகப்படாதபடி), முற்றும் - ஒன்றும் ஒழியாமல், உண்டு - தன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த - (அதுபோனவாறே வெளிநாடுகாண) உமிழ்ந்த, நாராயணனே - (நிருபாதிகபந்தத்தையுடைய) நாராயணனே! என்று என்று - என்று இத்தஸ்வபாவங்களைத் தனித்தனியேசொல்லி, ஓலமிட்டு - கூப்பிட்டு, நான் - (இருந்தவிடத்தில்நின்றும் எழுந்திருந்து வருகைக்கு யோக்யதையில்லாத)நான், அழைத்தால் - அழைத்தாலும், ஒன்றும் - ("அருகும்சுவடும்தெரிவுணரோம்" என்கிறபடியே நீமுகங்காட்டுகைக்கு ஈடாயிருப்பது) ஒரு அடையாளம் தெரியாதபடி, வாராயாகிலும் - வாராதிருந்தாயேயாகிலும், என் சென்னிக்கு - ("அன்பேபெருகும்மிக" என்கிற கணக்கிலே உன்னையொழியச் செல்லாத ஸத்தையையுடைய) என்தலைக்கு, உன் - (சேஷியான) உன்னுடைய, கமலம் அன்ன - கமலம்போலே நிரதிசயபோக்யமான, குரை - (ஆஸ்ரிதரக்ஷணப்ரஸித்திதோற்றும்படி) த்வநிக்கிற வீரக்கழலையுடைய, கழல் - திருவடிகள், கோலம் ஆம் - அலங்காரமாய்க்கொண்டு தேஜஸ்கரமாகாநின்றது. உன் திருவடிகளிலே ப்ரேமம் எனக்கு ஸத்தாப்ரயுக்தமென்று கருத்து.

இ.—ஆறாம்பாட்டில், 'இப்படி ப்ரணயியாயிருந்துள்ள நீ என்னைக் கிட்டாதொழிந்தாயேயாகிலும் உன்ஸத்தையே எனக்கு தாரகாதிகள்' என்கிறார். நான் உதவப்பெற்றிலேனேயாகிலும் என்ஸத்தை உனக்கு தாரகாதிகளானாற்போலே நீ வாராயாகிலும் உன்ஸத்தை எனக்கு தாரகாதிகள் என்கிறார். அவன் ப்ரணயித்வம் சொல்லுகிறதின்நடுவே தம் ப்ரணயித்வம் சொல்லுவானென்? என்னில்,—அவனுடைய ப்ரணயித்வாதிசயம் தம்மையும் ப்ரணயியாக்கிற்று என்கைக்காக.

[காலசக்கரம் இத்யாதி]-ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவான திருவாழியாழ்வானோடே திருநிறத்துக்குப் பரபாகமான வெண்மையையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் அவற்றையும் ஆபரணமாக்கும் கையிலே ஏந்தினவனே! ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்கு வெளுப்புப்போலேயாயிற்று, திருவாழிக்கு ப்ரதிகூலநிரஸநம் நிரூபகமாயிருக்கும்படி. [ஞாலமுற்றும் இத்யாதி] - ப்ரளயாபத்திலே வரையாதே திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்த. [நாராயணனே] - வரையாதே ரக்ஷிக்கைக்கும் ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்கைக்கும் அடியான ப்ராப்தி இருந்தபடி சொல்லுகிறது. [என்று என்று] - கையும் ஆழ்வார்களுமான அழகையும் காலாநுகூலமான ஆபத்ஸகத்வத்தையும் இவையில்லாதபோதும் விடவொண்ணாத ப்ராப்தியையும் சொல்லி. வீப்ஸையாலே தனித்தனியே ஆழங்காற்பட்டபடி. [ஓலமிட்டு இத்யாதி] - நான் கூப்பிட்டு அழைத்தக்கால். பலஹீனனான நான் நீ இருந்த இருப்பை நிலைகுலைந்து வந்து முகங்காட்டும்படி கூப்பிட்டு, "காணவாராய்" என்று அழைத்தக்கால். [ஒன்றும் வாராயாகிலும்] - "[illegible]" என்று புறப்பட்டான் அங்கே இங்கே விட்டானென்று வருகைக்கு ப்ரஸங்கம் ஒன்

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

றும் இல்லையேயாகிலும். "நாஹம் ப்ரோஹணு நாயஸ்ய ஸ்ரீ தஜுகோஹயு ப்ருதி:" என்னக்கடவதிறே. [கோலம் இத்யாதி] - ப்ராப்தமுமாய் போக்யமுமான திருவடிகள். "ஸிரஸாயாரயிஷ்யாமி நமேஸாஹிஹுவிஷ்யதி" என்னும் என் சென்னிக்கு போக்யமாம். தாரகாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். குரை - பரப்பு; போக்யதாப்ரகர்ஷத்தைச் சொல்லுதல்; ஆபரணத்வமியைச் சொல்லுதல். 'வாராயாகிலும் கோலமாம்' என்பானென்? என்னில்,—'வாராதொழிகை கூடாது; கூடிலும் என்நினைவு இது' என்கிறார். என்னை இப்படியாக்கினாய் என்று கருத்து.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு. இப்படி ப்ரணயியா யிருந்துள்ள நீ என்னைக் கிட்டாதேயொழிந்தாயேயாகிலும் உன்ஸத்தையே எனக்கு தாரகாதிகள் என்கிறார். உனக்கு நான் உதவப்பெற்றிலேனாகிலும் என் ஸத்தை உனக்கு தாரகாதிகளானாற்போலே, ; நீ வாராயாகிலும் உன்ஸத்தை எனக்கு தாரகாதிகள் என்கிறார். அவன்ப்ரணயித்வம் சொல்லாநிற்க, நடுவே தம்முடைய ப்ரணயித்வம் சொல்லுவானென்? என்னில்;—இரண்டுசேதநர் கூடிக்கலந்து பரிமாறாநின்றால், பிறக்கும் ரஸங்களும் இரண்டு தலையிலும் உண்டாயிருக்குமிறே; அதில், கீழெல்லாம் அவன்ப்ரணயித்வம் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார்; இப்போது அவன்ப்ரணயித்வாதிஸயம் தம்மையும் ப்ரணயியாக்கிற்று என்கைக்காக.

[காலசக்கரம் இத்யாதி] - இதுவாயிற்று இவர் கூப்பிட்ட பாசுரந்தான். ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யுவாந் திருவாழியோடே கூட, ஸ்யாமளமான திருமேனிக்குப் பரபாகமான வெண்மையையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை, வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியிருக்கிற அழகிய திருக்கையிலே பூவேந்தினாற்போலே ஏந்தினவனே! ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்கு வெளுப்பு நிரூபகமானாற்போலேகாணும், திருவாழிக்கு ப்ரதிகூலநிரஸநமும் நிரூபகமாயிருக்கும்படி. [ஞாலமுற்றும் இத்யாதி]- இவற்றை ஆபரணமாகக்கொண்டு ஒப்பித்து, விபூதிநோவுபடத் தான் ஒப்பனையழியாதே யிருக்கையன்றிக்கே, ஆபத்ஸகனாயிருக்கும். ப்ரளயாபத்திலே வரையாதே திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, அதுகழிந்தவாறே வெளிநாடு காணப் புறப்பட விட்டு இப்படி வரையாதே ரக்ஷிக்கும். [நாராயணனே] - இப்படி வரையாதே ரக்ஷிக்கவும் 'இவன் நம்மை ரக்ஷித்தான்' என்று ப்ரத்யுபகாரம்தேடி நெஞ்சாறல்படவும் வேண்டாதபடி ப்ராப்தி இருந்தபடி. 'மாதா நம்மை

ஆறும்பாட்டு - 'காலசக்கரத்து' இத்யாதி. கீழிற்பாட்டுக்களிற்சொன்ன ப்ரணயித்வத்தை அநுவதியாநின்றுகொண்டு, 'வாராயாகிலும் கோலமாம் என்சென்னிக்கு' என்றதால் பலிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் - 'இப்படி' இத்யாதி. உத்தரார்த்தத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் - 'உனக்கு' இத்யாதி. சங்கை - 'அவன் ப்ரணயித்வம்' இத்யாதி. பரிஹாரம் - 'இரண்டுசேதநர்' இத்யாதி. ஆனால், தம்முடைய ப்ரணயித்வத்தை முந்துறச்சொல்லவொண்ணாதோ? என்ன, 'அதில் கீழ்' இத்யாதி. 'ப்ரணயியாக்கிற்றென்கைக்காக' என்றஅநந்தரம், 'தம்முடையப்ரணயித்வம் சொல்லுகிறார்' என்று ஸேஷம்.

'நான் அழைத்தால்' என்னுமளவுக்கும் ஸாவம் - 'இதுவாயிற்று' இத்யாதி. இதுவாயிற்றென்றது - 'ஞாலம்' இத்யாதி மாத்ரமேயன்று; இதுதொடங்கிக் கூப்பிட்ட பாசுரமாயிற்று என்றபடி. இவ்விடத்திலே, 'காலன்' என்றதுக்கு - 'ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யுவாம்' என்றது - மேலே 'வாராய்' என்கையாலே, 'வரும்போது ப்ரதிபந்தக முண்டு' என்று சொல்லாமைக்காக. 'வெண்சங்கு' என்றாற்போலே திருவாழிக்கும் ஒரு நிரூபக மிட்டுச் சொல்லாதே, 'காலசக்கரம்' என்பானென்? என்ன, 'ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்கு' இத்யாதி. கீழோடேகூட்டி இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் - 'இவற்றை' இத்யாதி. 'முற்றும்' என்கையாலே 'வரையாதே' என்கிறது. வரையாதே - வரம்பிடாதே. 'நாராயணன்' என்று ப்ராப்திசொன்னதுக்கு இரண்டு ... வம் - இப்படி ரக்ஷிக்கைக்கீடான ப்ராப்தியென்னுதல்; இப்படிசெய்திலனாகிலும் விடவொண்ணாத ப்ராப்தியென்னுதல். முந்தினத்தை அருளிச்செய்கிறார் -'இப்படி வரையாதே' இத்யாதி. நெஞ்சாறல் - மநஸ்தாபம். ப்ராப்தியுண்டானால் நெஞ்சாறல் படவேண்டாவோ? என்ன, 'மாதா நம்மை' இத்யாதி. அப்படியே-தாயை...

வயிற்றிலே ரக்ஷித்தாள், என்செய்வோம் நாம் இவளுக்கு?' என்று நெஞ்சாறல்படுவோரில்லையிறே; ப்ராப்தியிறே அதுக்கு அடி; அப்படியேயிறே அவனும் * தாயிருக்கும்வண்ணமே உம்மைத்தன்வயிற்றிருத்தி உய்யக்கொண்டவனிறே. [என்றுஎன்று]- கையும் ஆழ்வார்களுமான அழகையும், காலாநுகூலமான ஆபத்ஸகத்வத்தையும், இவையில்லாவிடிலும் விடவொண்ணாத ப்ராப்தியையும் சொல்லி: வீப்ஸையாலே - தனித்தனியே ஆழங்காற்பட்டபடி. [ஓலமிட்டு நான் அழைத்தால்] - பலஹீநனான நான் கூப்பிட்டு அழைத்தக்கால். பரமபதத்திலே இருந்தாலும் நிலைகுலைந்து வர வேண்டும்படி பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டால். [ஒன்றும்வாராயாகிலும்]-“குஶஸ்தலே நிவஸதி ஸ ச ப்ராதரிஹைஷ்யதி” (குஶஸ்தலேநிவஸதிஸசப்ராதரிஹைஷ்யதி) என்கிறபடியே அங்கு நின்றும் புறப்பட்டான், இங்கே வந்துவிட்டான் என்று வருகைக்கு ப்ரஸங்கமில்லையேயாகிலும். “நாமக்ராஹஞ்ச நாதஸ்ய ஶீதல: காஹளத்வநி:” (நாமக்ராஹஞ்சநாதஸ்யஶீதல:காஹளத்வநி:) என்னக்கடவதிறே. [கோலமாம் என்சென்னிக்கு] - “ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி ந மே ஶாந்திர்ப்பவிஷ்யதி” (ஶிரஸாதாரயிஷ்யாமிநமேஶாந்திர்ப்பவிஷ்யதி) என்றிருக்கிற என்சென்னிக்குக் கோலமாம். [உன்கமலமன்ன] - ‘செவ்விப்பூச் சூடவேணும்’ என்று ஆசைப்படுவாரைப்போலே. [குரைகழலே] - குரையென்று பரப்பாய், அத்தாலே போக்யதாப்ரகர்ஷத்தைச் சொல்லிற்றுதல்; ஆபரணத்வநியைச் சொல்லிற்றுதல். “வாராயாகிலும் கோலமாம்” என்பானேன்? என்னில்,-வாராதொழியக்கூடாது, கூடாததுகூடிலும் என் நினைவு இது வென்கிறார். என்னை அடியிலே இப்படியாக்கினையே என்று கருத்து. அடிவிடில், “நின்னலாலிலேன்காண்” என்பரே. (௯)

போலே. தாய்போலே ரக்ஷிக்குமோ? என்ன, ‘தாயிருக்கும்’ இத்யாதி. பரஜையை வயிற்றில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தாயைப்போலே உங்களைத் தன்வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனென்றபடி. திருமொழி - பதினோராம்பத்து ஆறுந்திருமொழி ஆறும்பாட்டு, “பேயிருக்கும்” இத்யாதி. ‘நாராயணன்’ என்றதுக்கு இரண்டாம்பாவம் - ‘இவையில்லாவிடிலும்’ இத்யாதி. மூன்றின தாத்பர்யம் - ‘ஞாலம்’ இத்யாதிக்கு சேஷமாக. இரண்டாவது - ‘என்று’ என்கிறதுக்கு ஶேஷமாக. ‘என்று’ என்கிறமாத்ரத்துக்கு பாவம் - ‘கையும்’ இத்யாதி. வீப்ஸைக்கு பாவம் - ‘வீப்ஸையால்’ இத்யாதி. பாலனாயேழுலகிலே - விஶ்லேஷவ்யஸநம் சொல்லுகையாலே ‘பலஹீநனான நான்’ என்றது. ஓலமிட்டு - பெருமிடறுசெய்துகூப்பிட்டு. ‘ஓலமிட்டு’என்றதுக்கு பாவம் -‘பரமபதத்திலே’ இத்யாதி. ‘ஒன்றும்’ என்று விஶேஷித்ததுக்கு பாவம்-‘குஶஸ்தலே’ இத்யாதி. “உபப்லவ்யாதிஹ க்ஷத்த: உபயாதோ ஜநார்த்தந:” இதி பூர்வார்த்தம். உத்யோகபர்வணி த்ருதராஷ்ட்ரோ விதுரம்ப்ரதி. ஒன்றும்வாராயாகிலும் - நீ வருகைக்கு ஸூசகமாயிருப்பதொரு அடையாளமொன்றும் உண்டாம்படி வாராயாகிலும் என்றபடி. பின்னையும் ஓரடையாளம்-‘நாமக்ராஹஞ்ச’ இத்யாதி. நாதஸ்ய நாமக்ராஹம்யதாபவதி ததாஶீதல: காஹலத்வநி: - க்ருஷ்ணனுடைய நாமக்ராஹத்தை யுடைத்தாயிருக்குமதொருபடியான காஹளத்வநியானது - திருச்சின்னவோசையானது, ஶீதளமாயிருக்குமென்றபடி. இக்காஹளத்வநி அவன்வரவுக்கு ஹேதுவாயிருக்குமே, அது இல்லையேயாகிலுமென்றபடி. நாமக்ராஹம் - நாமக்ரஹணம். ‘என்சென்னிக்கு’ என்றதுக்கு பாவம் - ‘ஶிரஸா’ இத்யாதி. கமலஶப்தஸ்வாரஸ்யம் - ‘செவ்வி’ இத்யாதி. குரை - பரப்பும், த்வநியும். விரோதத்தைஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் - ‘வாராயாகிலும்’ இத்யாதி. உமக்கு இப்படி ருசியைப்பிறப்பித்தார் ஆர்? என்ன, ‘என்னை’ இத்யாதி. ‘அடியிலே’ என்று சாடு. ஆதியிலே, திருவடிகளிலே யென்றும். ஆகையாலே, இது ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கிறார் - ‘அடிவிடில்’ இத்யாதி. காலசக்ரத்தொடு இத்யாரப்ய, ஒன்றும் வாராயாகிலும் - உன்கமலமன்ன குரைகழல் - என்சென்னிக்கு - கோலமாமித்யந்வய:. (௯)